

[Kelm-Hansen]

bindelse med denne finansieringsform bliver stillet helt de samme krav til forundersøgelser, planlægning og opfølgning, som der gøres til den rene bistand. De fejltagelser, der vil blive tale om, vil falde tilbage ikke nødvendigvis på firmaerne, men på den samlede danske bistand, og vi har jo netop hørt fra direktør Ole Brøckner fra Sabroe i Århus, at international handel ikke kan drives efter etiske holdninger. Samarbejdet på dette felt kræver en ganske høj moral hos de involverede firmaer. Vi har desværre nogle hvide elefanter stående rundt omkring i den tredje verden, hvor der har været folk ude, som har tænkt mere på at sælge end på, at det, der var tale om, var et led i en udviklingsproces. Og det er vigtigt at sætte en tyk streg under, som det er nævnt også i ministerens afsnit her, at det, der skal ske, skal ske under fuld hensyntagen til udviklingseffekten.

I øvrigt vil jeg bede ministeren om at udbyde det lidt kryptiske, han skriver et andet sted om en øget anvendelse af accessorisk Danidafinansiering som dele af større projekter. Hvis man forestiller sig, at det skal være noget med meget store og tunge projekter, må jeg lige erindre om, at fattigdomsorientering fortsat er det dominerende element i vor bistandspolitik, og det skal det blive ved med at være. Det nytter ikke at gå efter hurtige gevinster i store projekter; hvis basisudviklingen ikke er i orden, falder korthusene sammen. Til gengæld er det klart, at det ikke er noget minus, hvis der skal bruges importerede elementer, at disse elementer kommer fra Danmark, forudsat naturligvis at kvaliteten og prisen er i orden.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne stille industriministeren et par spørgsmål i forbindelse med delprogram 9 vedrørende den koordinerede indsats over for iværksættere og nye virksomheder. Ministeren skriver, at de seneste års økonomiske politik har forbedret de generelle vilkår for iværksættere ganske væsentligt, og det er jeg enig i. Derefter beskæftiger delprogrammet sig med mulighederne for knopskydning, og om det bliver et mere almindeligt fænomen også i Danmark, at virksomheder opstår som noget, der udgår fra allerede etablerede virksomheder; det er stadig væk sjældent, står der i redegørelsen. Derfor går jeg ud fra, at

regeringen er enig i, at man nok ikke helt blot kan henholde sig til udviklingen i USA og Sverige, som der er refereret til, men at der stadig i Danmark i den danske håndværkerstand og blandt faglærte arbejdere er et potentiel af nye virksomhedsledere og virksomhedsejere, hvad enten de overgår til at blive selvstændige håndværksmestre, eller de har et patent, en idé eller en opfindelse, der fører til en i starten måske meget lille virksomhed og senere en stor.

Hvis ministeren er enig i, at det fortsat vil finde sted i Danmark, som det har gjort igennem de sidste mange årtier, undrer det mig, at man slet ikke kommer ind på den risiko, som iværksætteren selv løber. Det er bare nævnt med en enkelt linje i redegørelsen, og så går man videre og taler om finansieringsvanskeligheder, begrænset mulighed for støtte osv.

Den, der har et godt, fast arbejde med fast løn hver måned og med hele det sikkerhedsnet, som det danske samfund giver, må se i øjnene, at en hel del af dette sikkerhedsnet er væk, når vedkommende står over for at skulle springe ud på det dybe vand og lave sin egen virksomhed; i hvert fald er det betydelig mere stormasket.

Vi har faktisk i Danmark to forskellige sociale sikkerhedssystemer, og det er baggrunden for, at man i Socialministeriets regi har nedsat et udvalg, der just skulle behandle de selvstændiges sociale sikkerhedsnet. Imidlertid er der ikke med ét ord henvist til det, og derfor vil jeg spørge ministeren, hvad der sker med dette arbejde, hvordan det går, for den første hurdle, man skal overvinde, hvis man bliver selvstændig, er, at man tør løbe den risiko. Jeg mener ikke, at man skal tage al risiko væk fra det at være selvstændig – det hører med til at være selvstændig, at man stadig væk kan gå fallit – men derfor behøver man ikke konsekvent at indrette lovgivningen sådan, at det nødvendigvis skal være så meget mere usikkert at være selvstændig, end det er for alle øvrige borgere her i landet, sådan som det rent faktisk er sket med vores lovgivning.

Det sidste, jeg vil stille spørgsmål om, når jeg nu er her på talerstolen, er det turistoplæg, som vi skal diskutere senere. Jeg kan se, at regeringen vil gøre en aktiv indsats for at gøre lukkeloven mere fleksibel. Hvordan går